

skolen, men at man til gengæld siger fra over for heldagsskolen. Det lyttede jeg mig til var budskabet fra den socialdemokratiske ordfører.

For hvad er pointen med helhedsskolen? Jamen det er jo at skabe en større sammenhæng i børnenes hverdag og dermed skabe større ro og bedre forudsætninger for en god undervisningssituation. Så ja til fortsatte forsøg, hvis man ønsker det, hvis man i kommunerne ønsker at etablere helhedsskolen, men naturligvis nej til en heldagsskole, for jeg er enig med forespørgeren i, at der naturligvis skal være mulighed for fritidsaktiviteter uden for skolens rammer.

KL. 23.20

Så fra min side er der overhovedet ikke lagt op til en heldagsskole, og vi skal end ikke diskutere begrebet. Det er for mig at se ikke på den politiske dagsorden i forbindelse med forbedringen af folkeskoleloven.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Her midt i forhandlingen oplevede jeg, at ministeren lod en bombe springe, nemlig at manovre i Den Røde Bygning var i gang med at forhandle om ministerens udspil, 10-punkts-programmet. Det, der jo ligger i det, er, at KL naturligvis også kommer med nogle krav.

Jeg havde forventet, at ministeren havde besvaret de spørgsmål, som jeg og andre stillede undervejs: Hvad betyder det? Betyder det, sådan som vi desværre er vant til, at KL og en eller anden tilfældig minister sammen med finansministeren laver en fiks og færdig aftale, og så skal Folketinget blot, som KL plejer at sige, levere varen?

Kan vi forvente, at ministeren i næste samling kommer med et lovforslag, der ændrer folkeskoleloven, og kan ministeren så regne med Dansk Folkepartis stemmer, fordi det også er en del af finansloven? Jeg vil spørge: Er det dét, vi kan se frem til? Og er det så ikke bare mundsvejr, når ministeren siger, at hun ønsker et forlig på folkeskoleområdet med de nuværende forligspartier?

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Undervisningsministeren må have mig undskyldt, men kan ministeren ikke se det barokke i det forløb, som nu har stået på i 6 måneder?

Efter regeringsdannelsen i november måned indkaldte ministeren partierne bag folkeskole-

forliget til forhandlinger om justeringer af forliget. Vi mødte alle sammen op, og så fik vi at vide, at det var indledende drøftelser, inden ministeren gik på barsel, og at vi skulle mødes, når ministeren kom tilbage fra barsel. Her mødte vi også op, og så fik vi altså at vide, at ministeren havde tænkt sig at forelægge Tinget et lovforslag, der ville bryde forliget. Det advarede vi imod og sagde, at vi gerne ville forhandle modersmålsundervisning med ministeren.

Det har været et længere forløb, og vi kender alle sammen resultatet: Forliget brydes, og så får vi at vide af statsministeren og undervisningsministeren her i Folketinget, at det skal da ikke opfattes sådan, at regeringen ikke ønsker et forlig. Der skal laves et bredt forlig, og partierne er i øvrigt indkaldt til forhandlinger.

Jeg kan nu ikke se nogen indkaldelse. Der er ikke gang i nogen forhandlinger, men lige nu sidder man altså og forhandler ovre i Finansministeriet. Kunne ministeren ikke løfte en lille smule af sløret: Hvad er regeringens ønsker angående folkeskolen og et folkeskoleforlig? Jeg er temmelig forvirret på et meget højt niveau, selv om jeg indtil videre har brugt 6 måneder på sagen.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne vende tilbage til de 18 pct., for jeg tror, alle partierne er enige om, at det selvfølgelig er en opgave at få tallet ned på 0 pct. Jeg mener, ambitionerne skal være sådan.

Jeg er også enig med ministeren i, at børnehaveklassen kan være med til at forberede på mange måder. Den sproglige kompetence bør man være meget opmærksom på, og det er man jo også i mange børnehaver. Vi ved også, at der er nogle – og det er formentlig en del af de 18 pct. – som kommer fra socialt belastede miljøer, og som måske ikke bruger børneinstitutionerne så kontinuerligt, som vi kunne ønske os i denne sammenhæng.

Jeg har ikke helt styr på, hvor meget sundhedsplejerskerne kan på nuværende tidspunkt, men kunne ministeren ikke tage det aspekt med ind? Jeg er sikker på, at en rimelig pæn andel af de 18 pct., vi taler om, har en negativ social arv, som vi ikke har været gode nok til at bryde, og vi må sætte alle instanser ind for at være med til at løse den opgave.

KL. 23.25